

לעתים הוא דין ולעתים הוא רחמים. אם זוכים בני הרים, הרי אל עומד, והוא חסד. ואם לא זוכים, הרי אל עומד, ונתקרא גיבור, ועל זה עומד בכל יום.

אבל כבר נאה הוא, אל בכל מקום זהו אור (ו) החקמה העילונית, ועומד בקיומו בכל יום, שפטותם (הלים ט) חסד אל כל היהום. ואל מללא שאל זהה מתעורר בעולם, לא יכול העולם לעמוד אפלו שעיה אחת מלפני הרים הקשים שמתעוררים בעולם בכל יום. זהו שפטותם בראשית ט אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, אל תקרי בהבראם אלא באברהם, בהתרורות של אברהם עומדים, וכשתחזור אברהם בעולם, כל אותם הדינים שנמצאים בכל יום יום, הוא דוחה אותם החוצהה ולא עומדים לפניו.

זהו שפטותם ואל זעם בכל יום. נזעם או זעם בכל יום לא כתוב, אלא זעם. בכל يوم ויום שנמצא דין, דוחה אותו החוצהה, והוא עומד וממשם את העולם. זהו שפטותם (הלים ט) יום יצוה ה' חסדו. ואל מללא זה, לא יכול העולם לעמוד אפלו רגע אחד. ולכן הפל עומד משים אברהם. וזה שפטותם אל גיבור. לא שההוא גיבור, אלא הפסוק תהה רמזו הוא שרומו לאבות, ורמו הוא שרומו לאמונה העילונית הקדושה, שפטותם פלא יועץ אל גיבור אבי עד שר שלום. פלא - זו החקמה העילונית שפהלאה ומפסיקת מהפל, כמו שנאמר (דברים יי כי יפלא מפק דבר. יועץ - זה נהר עליו ששפצע ויוצא ולא פוסק. וזה יועץ לכל ומשקה את הפל. אל - זה אברהם, כמו ששבאנו הכל הגדל. גיבור - זה יצחק,

הוא (ד"כ ל"א ט"א) רחמי. אי זפאיין בני עולם, הוא אל קיימא, והוא חסד. ואי לא זפאן, הוא אל קיימא, ואקראי גיבור, ועל דא קיימא בכל יומא.

אבל מלה שספר הוא, אל בכל אתר, נהירו (ו) דחכמתא עלאה הוא, ורקיימא בקיומיה בכל יומא, דכתיב, (תהלים ט) חסד אל כל היום. ואל מללא דהאי אל אתער בעולם, לא יוכל עולם למייקם אפלו שעטה חדא, מקמי דינין תקיפין דמתערין בעולם בא כל יומא, חדא הוא דכתיב, (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, אל תקרי בהבראם, אלא באברהם, באתערותא דאברהם קיימי, ובכד אתער אברהם בעולם, כל אינון דינין דמשטפחי בכל יומא ויומא חדי להו לביר, ולא קיימי. קמיה.

חדא הוא דכתיב, ואל זעם בכל יום, נזעם, או זעם בכל יום, לא כתיב, אלא זעם. בכל יומא ויומא דידייא אשטכח, דחי לוין לביר, ורקיימא הוא ומבטם עולם, חדא הוא דכתיב, (תהלים טב) יומם יציה יי' חסדו. ואל מללאuai, לא יוכל עולם למייקם אפלו רגעה חדא. ועל דא כלא קיימו בגיניה דאברהם. וזהו דכתיב אל גיבור, לאו דאייה גיבור, אלא hei קרא רמז הוא דקא רמייז לאברהם, ורמייז הוא דקא רמייז למהיינונתא עלאה קדיישא, דכתיב (ישעה ט) פלא יועץ אל גיבור אבי עד שר שלום. פלא, דא החקמתא עלאה, דהיא פליאה ואתבסיא מפלא, כמה דעת אמר (דברים יי) כי יפלא מפק דבר. יועץ, דא הוא נבר עלאה דנגיד ונפיך, ולא פסקא, ודא יועץ לכלא, ואשקי לכלא.

אל דא אברהם, כמה דאokiימנא האל הגדל.